

WOJEWODA POMORSKI

Gdańsk, dnia 2 listopada 2010 r.

NK.III.WD.0911/54/10

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdza się nieważność

uchwały nr XXVI/232/10 Rady Miejskiej w Czarnej Wodzie z dnia 29 września 2010 r. w sprawie opłat za korzystanie z basenu kąpielowego, korzystanie z boiska do piłki nożnej na stadionie miejskim, korzystanie z hali sportowej, za wynajem salki sportowo – konferencyjnej i językowej, wynajem domków kempingowych i korzystanie z komputerów oraz drukowanie w salce internetowej.

UZASADNIENIE

Przedmiotową uchwałą, w podstawie prawnej której przywołano art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 ze zm.), Rada Miejska w Czarnej Wodzie ustaliła opłaty za korzystanie z gminnych obiektów użyteczności publicznej.

Powyższa uchwała została doręczona Wojewodzie Pomorskiemu w dniu 6 października 2010 r.

W toku kontroli zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Treść § 9 uchwały stanowi, że wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego. Dokonując powyższej regulacji Rada Miejska uznała przedmiotową uchwałę za akt prawa miejscowego uzależniając jej wejście w życie od ogłoszenia w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

Zgodnie z 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego postanawia o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego.

Zgodnie zaś z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym organy gminy mogą wydawać akty prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Natomiast ustalone przez Radę Miejską opłaty za korzystanie z gminnych obiektów użyteczności publicznej nie mieszczą się w pojęciu „zasad i trybu korzystania

z gminnych urządzeń i obiektów użyteczności publicznej” zawartym w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, w związku z czym wyżej wymieniona uchwała nie może mieć charakteru aktu prawa miejscowego. Materia uregulowana w przedmiotowej uchwale, to w istocie szczegółowy cennik za korzystanie z usług świadczonych przez gminne obiekty użyteczności publicznej (basen, boisko, hala sportowa, domki kempingowe, sala konferencyjna, sala językowa, oraz sala internetowa). Rada Miejska wymieniła więc konkretne usługi do których przyporządkowała konkretne ceny i stawki za skorzystanie z tychże usług, nie określiła natomiast ogólnych warunków (wytycznych) dotyczących sposobu korzystania z wyżej wymienionych obiektów. Zdaniem organu nadzoru zasady i tryb korzystania z gminnych urządzeń i obiektów zawierają w swojej treści ogólne reguły funkcjonowania danego obiektu lub urządzenia oraz określają sposób zachowania się (postępowania) osób korzystających (np.: godziny otwarcia i zamknięcia, krąg osób uprawnionych do korzystania, wymogi dotyczące obuwia i ubioru, liczbę osób mogących korzystać jednorazowo z obiektu, wymogi BiHP i p.poż itp.).

Tożsamy pogląd znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. W wyroku NSA w Warszawie z dnia 13 grudnia 2000 r., sygn. akt II SA 2320/00 zostało stwierdzone, że *„w zakresie ustalania zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej nie mieści się wprowadzanie opłat za korzystanie z nich”*.

Jednocześnie należy podkreślić, że zgodnie z utrwalonym od kilku lat orzecznictwem sądów administracyjnych przepis zawarty w art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej nie stanowi podstawy do podjęcia uchwały o charakterze aktu prawa miejscowego (m.in.: wyrok NSA oz. we Wrocławiu z dnia 29 listopada 2001 r., sygn. akt SA/Wr 1415/01; wyrok NSA w Warszawie z dnia 20 października 2005 r., sygn. akt II OSK 138/05; wyrok NSA w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2006 r., sygn. akt. II OSK 19/06).

W świetle powyższego § 9 uchwały jest sprzeczny z art. 13 w związku z art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95).

W niniejszej sytuacji należy stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski
Roman Zaborowski

Otrzymują:

- Rada Miejska w Czarniej Wodzie,
- Burmistrz Miasta Czarna Woda,
- Redakcja Dziennika Urzędowego Województwa Pomorskiego,
- A/a.